ISSN: 3049-0723 (Online), ISSN: 3107-7781 (Print)
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies Volume 7 | 02, February 2026

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
https://tamilmanam.in/
Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm09012026

Article Type: Research Article

Identity and History of Tamil Culture: A Study on Ponner Poottuthal and Agricultural Traditions

Dr. K. Karuppasamy*,

[1]Assistant Professor - Tamil, Department of Science and Humanities, AAA College of Engineering and Technology, Amathur, Sivakasi, Tamil Nadu

*Correspondence: karuppasamy.tamil@aaacet.ac.in,

Received: 28-01-2026; **Revised**: 30-01-2026; **Accepted**: 30-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: Agriculture serves as the taproot of Tamil culture and the primary identifier of its historical continuity. The plough, regarded as the lifeline of farmers, is not merely a utilitarian tool but a symbol representing the core life values of the community. To commence their seasonal agricultural activities, farmers established a sacred ritual known as 'Ponner Poottuthal' (Yoking the Golden Plough) or 'Naller Poottuthal' (Auspicious Ploughing). Conducted at the beginning of the month of Chithirai (April-May), this ritual focuses on preparing the soil and sowing seeds with the exalted purpose of alleviating world hunger. This article extensively explores the social, historical, and scientific underpinnings of the Ponner Poottuthal festival, drawing from Sangam literature, the Tirukkural, Kamba Ramayanam, and contemporary agricultural data. Additionally, the study provides an in-depth analysis of how agriculture evolved into a national identity through the land management, water management, and social frameworks of the ancient Tamils, while also addressing the challenges this tradition encounters in modern times.

Keywords: Land, Ploughing, Plough, Ponner Poottuthal, Ermangalam, Ritual, Sangam Literature, Tirukkural, Mezhi (Plough handle), Summer Ploughing, Water Management, Cultural Identity.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடையாளமும் வரலாறும்: பொன்னேர் பூட்டுதல் மற்றும் வேளாண் மரபுகள் குறித்த ஓர் ஆய்வு

***முனைவர் க.கருப்பசாமி,** உதவிப்பேராசிரியர் - தமிழ், அறிவியல் மற்றும் மானுடவியல்துறை,

ஏஏஏ பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக்கல்லூரி, ஆமத்தூர், சிவகாசி, தமிழ்நாடு.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஆணிவேராகவும், அதன் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியின் அடையாளமாகவும் திகழ்வது உழவுத் தொழில் ஆகும். உழவர்களின் உயிர்நாடியாகக் கருதப்படும் ஏர், வெறும் கருவியாக மட்டுமின்றி, ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியல் விழுமியங்களைத் தாங்கி நிற்கும் குறியீடாகவும் அமைகிறது. உழவர்கள் தங்களின் உழவுத் தொழிலைப் பருவ காலங்களுக்கு ஏற்பத் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக ஒரு புனிதமான சடங்கு முறையைத் தோற்றுவித்தனர். இதுவே 'பொன்னேர் பூட்டுதல்' அல்லது 'நல்லேர் பூட்டுதல்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இச்சடங்கு சித்திரை மாதத்தின் தொடக்கத்தில் நிலத்தைப் பண்படுத்தி, விதை விதைத்து, உலகத்தின் பசிப்பிணி போக்கும் உன்னத நோக்கத்தைக் கொண்டது. இக்கட்டுரை, பொன்னேர் பூட்டுதல் விழாவின் சமூக, வரலாற்று மற்றும் அறிவியல் பின்னணிகளைச் சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், கம்பராமாயணம் மற்றும் நவீன வேளாண் தரவுகளின் அடிப்படையில் விரிவாக ஆராய்கிறது. மேலும், பழந்தமிழர்களின் நில மேலாண்மை, நீர் மேலாண்மை மற்றும் சமூகக் கட்டமைப்பில் வேளாண்மை எவ்வாறு ஒரு தேசிய இனத்தின் அடையாளமாக உருவெடுத்தது என்பதையும், நவீன காலத்தில் இச்சடங்கு சந்திக்கும் சவால்களையும் இவ்வாய்வு விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்

நிலம், உழவு, ஏர், பொன்னேர் பூட்டுதல், ஏர்மங்கலம், சடங்கு, சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், மேழி, கோடை உழவு, நீர் மேலாண்மை, பண்பாட்டு அடையாளம்.

---

1. முன்னுரை

தமிழ்ப் பண்பாடு என்பது இயற்கையோடும் நிலத்தோடும் பின்னிப் பிணைந்த ஒரு வாழ்வியல் முறையாகும். மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியில் வேளாண்மையின் கண்டுபிடிப்பு என்பது ஒரு மிகப்பெரிய திருப்புமுனையாக அமைந்தது. குறிப்பாகத் தமிழகத்தில், உழவு என்பது வெறும் வாழ்வாதாரத் தொழிலாக மட்டும் பார்க்கப்படாமல், அது ஒரு பண்பாட்டுச் சடங்காகவும், அறநெறியாகவும் போற்றப்பட்டது. உழவு நிலத்தின் செழிப்பையும், உழவர்களின் இடைவிடாத உழைப்பையும், வேளாண்மையின் இன்றியமையாத தேவையையும் கொண்டாடும் ஒரு முதன்மையான பண்பாட்டுச் சடங்கு 'பொன்னேர் பூட்டுதல்' விழாவாகும்.

https://doi.org/10.63300/tm08sp022026

இவ்விழாவானது பொன் விளையும் பூமி என்பதால் 'பொன்னேர்' என்றும், மங்கலமான மற்றும் நன்மை பயக்கும் செயல் என்பதால் 'நல்லேர்' அல்லது 'நாளேர்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பொன்னேர் என்பது வெறும் இயந்திரத்தனமான உழவுத் தொழில் மட்டுமல்ல; அது நிலம், இயற்கை மற்றும் மனிதர்களுக்கு இடையேயான ஆழமான உறவை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சடங்கு முறையாகும். இது தமிழ்ப் பண்பாட்டை உலகிற்குப் பறைசாற்றும் ஒரு வரலாற்று அடையாளமாகத் திகழ்கிறது. இக்கட்டுரையானது பொன்னேர் பூட்டுதலின் தொன்மை, அதன் இலக்கியப் பதிவுகள், அறிவியல் பின்னணி மற்றும் சமூகத் தாக்கம் ஆகியவற்றை விரிவான தளத்தில் விவாதிக்கிறது.

2. வேளாண் மரபின் வரலாற்றுத் தொன்மை

தமிழகத்தில் வேளாண்மை என்பது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாற்றைக் கொண்டது. தமிழர்களின் நாகரிகம் நதிக்கரை நாகரிகமாகத் தொடங்கி, மருத நிலத்தின் செழுமையில் முழுமையடைந்தது.

2.1 அகழ்வாராய்ச்சிச் சான்றுகள்

பண்டைய தமிழகத்தில் நெல் சாகுபடி மற்றும் வேளாண்மை மிகச் சிறந்த முறையில் நடைபெற்றதற்கான அகழ்வாராய்ச்சி ஆதாரங்கள் பல கிடைத்துள்ளன. திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆதிச்சநல்லூரில் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில், முதுமக்கள் தாழிகளுக்குள் நெல் உமிகள் மற்றும் தினை வகைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஈரோடு மாவட்டம் கொடுமணல் மற்றும் பிற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில், கிமு 450 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த நெல் மாதிரிகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இது தமிழர்கள் மெகாலிதிக் (Megalithic) காலத்திலிருந்தே திட்டமிடப்பட்ட வேளாண் முறைகளைக் கையாண்டனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

2.2 அரசும் வேளாண்மையும்

சங்க காலத்தில் ஆட்சி செய்த மூவேந்தர்களான சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் வேளாண்மையை நாட்டின் முதுகெலும்பாகக் கருதினர். நாட்டின் வருவாயில் 90 விழுக்காடு வேளாண்மையிலிருந்தே வந்ததால், மன்னர்கள் நீர்நிலைகளைப் பெருக்குவதையும், தரிசு நிலங்களைப் பண்படுத்துவதையும் தங்களின் முதன்மைக் கடமையாகக் கொண்டிருந்தனர். சோழ மன்னன் கரிகாலன் காடுகளை அழித்து வேளாண் நிலங்களாக மாற்றியதும், காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே கல்லணையைக் கட்டி நீர் மேலாண்மையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியதும் வரலாற்றில் அழியாத பதிவுகளாகும்.

மன்னர் / வம்சம்	**வேளாண்மைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு**	**இலக்கியச் சான்று**
கரிகால் சோழன்	காடுகளை அழித்து நாடாக்குதல், கல்லணை	பட்டினப்பாலை

மன்னர் / வம்சம்	**வேளாண்மைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு**	**இலக்கியச் சான்று**
	கட்டுதல்	
பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்	ஏரி மற்றும் குளம் வெட்டுதல்	புறநானூறு
சேர மன்னர்கள்	மலைப்பகுதிகளில் தினை மற்றும் நெல் சாகுபடி	ஐங்குறுநூறு

3. பொன்னேர் பூட்டுதல்: சடங்கு முறைகளும் சமூகவியலும்

உழவுத் தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு ஒரு மங்கலமான நாளைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது தமிழர்களின் இரத்தத்தில் ஊறிப்போன ஒரு பண்பாடாகும். இது ஒரு தனிமனிதச் செயல் அல்ல; மாறாக, ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு உழைப்பையும் நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிக்கும் விழாவாகும்.

3.1 நாள்பார்த்தல் மற்றும் காலநிர்ணயம்

பொன்னேர் பூட்டுதல் சடங்கு பொதுவாகச் சித்திரை மாதத்தில் தொடங்குகிறது. கோடை மழையைப் பயன்படுத்தி நிலத்தை உழுவதற்கு ஏற்ற காலமாக இது அமைகிறது. சித்திரை மாதத்தில் பொன்னேர் பூட்டுவதால் உழவுத் தொழிலுக்குப் பல நன்மைகள் உண்டாகின்றன என்று பண்டைய மக்கள் நம்பினர். தொடக்கக் காலத்தில் சித்திரை முதல் நாளில் இச்சடங்கு நடைபெற்றது, பின்னர் காலப்போக்கில் நல்ல நாள் பார்த்துத் தொடங்குவது வழக்கமாக மாறியது.

அஷ்டமி இல்லாத வளர்பிறை நாட்களில், குறிப்பாகத் தசமி திதியோ அல்லது மங்கல நட்சத்திரங்களோ கூடிய நாட்களில் உழவு தொடங்குவது வழக்கமாக உள்ளது. இச்சடங்கு சித்திரை பத்தாம் நாளில் தமிழ்நாடு முழுவதும் பல கிராமங்களில் இன்றும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

3.2 சடங்கு முறையின் படிநிலைகள்

பொன்னேர் பூட்டுவதற்கு ஆவலோடு இருக்கும் உழவர்கள் வயலில் ஒன்று கூடுவார்கள். இச்சடங்கின் படிநிலைகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன:

1. **தெய்வ வழிபாடு:** முதலில் கருப்பணசாமியை அல்லது நிலத்தின் காவல் தெய்வத்தை வணங்குவார்கள். முந்தைய ஆண்டு அறுவடையில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட 'தலையாரி நெல்லைப்' பச்சரிசியாக்கிப் பொங்கல் வைத்துப் படைப்பார்கள்.

2. **ஏர் பூட்டுதல்:** ஊரின் முதன்மை உழவர் அல்லது 'குடும்பன்' முதலில் தனது நிலத்தில் ஏர் பூட்டி உழத்தொடங்குவார். அதன் பின்னரே மற்ற உழவர்கள் வயலில் இறங்குவார்கள்.

3. **நாற்று நடுதல்:** பொன்னேர் பூட்டிய வயலில் பெண்கள் முதலில் நாற்று நடும் பணியைத் தொடங்குவார்கள். இது ஒரு மங்கலமான தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.

https://doi.org/10.63300/tm08sp022026

4. **பிரசாதம் வழங்கல்:** சடங்கு முடிந்ததும் படைக்கப்பட்ட உணவை அனைவரும் பிரசாதமாகப் பகிர்ந்து உண்பார்கள். இது சமூக ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிறது.

3.3 ஏர்க்கலப்பை மற்றும் மேழியின் சிறப்பு

உழவுத் தொழிலுக்கு முதன்மையான கருவி கலப்பை ஆகும். இதனை 'மேழி' என்றும் அழைப்பார்கள். மேழி என்பது கலப்பையின் மேற்பகுதியில் உழவர்கள் பிடித்து உழுவதற்குப் பயன்படும் பகுதியாகும். மருத நில உழவர்களை 'மேழியர்' என்று பிங்கல நிகண்டு குறிப்பிடுகிறது.

"களம ருழவர் கடைஞர் சிதலர் மள்ளர் மேழியர் மருத மாக்கள்"

இப்பாடலின் மூலம் உழவர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டதை அறியலாம். ஏர்க்கலப்பை இல்லாத உழவர்களின் வீடே இல்லை என்ற நிலை பண்டைய காலத்தில் இருந்தது.

4. இலக்கியங்களில் உழவுப் பண்பாடு

தமிழ் இலக்கியங்கள் உழவுத் தொழிலைத் தொழில்களில் எல்லாம் தலைசிறந்த தொழிலாகப் போற்றுகின்றன. சங்க இலக்கியம் முதல் தற்கால இலக்கியம் வரை உழவின் மேன்மை பல்வேறு இடங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

4.1 திருவள்ளுவரின் உழவியல் தரிசனம்

வள்ளுவப் பெருந்தகை உழவின் பெருமையை உலகறியச் செய்துள்ளார். உலகம் பல தொழில்களைச் செய்து சுழன்று கொண்டிருந்தாலும், இறுதியில் அது உணவிற்காக ஏர் உழவையே நம்பி இருக்கிறது என்பதை அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால் உழந்தும் உழவே தலை” (குறள்.1031)

மேலும், உழவுத் தொழில் செய்து அதன் மூலம் உண்பவர்களே உண்மையில் சுதந்திரமாக வாழ்பவர்கள் என்றும், மற்றவர்கள் அவர்களைத் தொழுது அவர்களின் பின்னே செல்பவர்கள் என்றும் கூறுகிறார்:

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்து பின்செல் பவர்” (குறள்.1033)

வள்ளுவரைப் பொறுத்தவரை 'ஏரும் நுகமும்' கௌரவம் மற்றும் அறத்தின் குறியீடுகளாகும். அவர் உழவின் நுட்பங்களை, அதாவது உழுதல், எருவிடுதல், களையெடுத்தல், நீர்ப்பாய்ச்சுதல் மற்றும் பயிர் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை இன்றைய அறிவியல் உத்திகளுக்கு இணையாகத் தனது குறள்களில் விளக்கியுள்ளார்.

4.2 கம்பரின் உழவர் போற்றுதல்

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர், உழவர்களின் கைகளை மூவேந்தர்களும் போற்றும் கைகள் என்று புகழ்கிறார். 'ஏரெழுபது' என்ற நூலில் உழவின் சிறப்பை அவர் மிக விரிவாகப் பாடியுள்ளார்.

“மேழி பிடிக்கும் கை மூவேந்தர் நோக்கும் கை ஆழி தரித்தே அருளும் கை – சூழ் வினையே நீக்கும் கை என்றும் நினைக்கும் கை நீடுழி காக்கும் கை காராளர் கை”

கம்பராமாயணத்தில் ஜனக மன்னன் தங்கத்தினால் ஆன கலப்பையைக் கொண்டு உழுத செய்தியைப் பதிவு செய்துள்ளார். இது 'பொன்னேர்' என்ற பெயருக்கான வரலாற்றுத் தொடர்பை உறுதிப்படுத்துகிறது.

“வரம்பின் மணிப் பொற்கலப்பை வயிரத்தின் கொழு மடுத்திட்டு உரம்பொருவி னிலம்வேள்விக் கலகில்பல சாலுழுதேம்” (பாலகாண்டம்)

4.3 சங்க இலக்கியங்களில் ஏர்மங்கலம்

சங்க இலக்கியங்களில் உழவர்கள் ஏர் பூட்டிப் பாடும் பாட்டு 'ஏர்மங்கலம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதனைத் தொல்காப்பியர் ஏரின் சிறப்பை வாழ்த்துதல் என்று குறிப்பிடுகிறார். சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள், உழவர்கள் குவளை மலர்களைச் சூடிக்கொண்டு ஏர் பூட்டிப் பாடும் காட்சியைக் கண்முன் நிறுத்துகிறார்.

“கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப் பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ ஏரொடு நின்றோர் ஏர்மங் கலமும்” (சிலப்பதிகாரம்)

5. கோடை உழவின் அறிவியல் நுட்பங்கள்

தமிழர்களின் பொன்னேர் பூட்டுதல் சடங்கு என்பது வெறும் மதம் சார்ந்த நிகழ்வு அல்ல; அது மிகச்சிறந்த அறிவியல் அடிப்படைகளைக் கொண்ட ஒரு வேளாண் தொழில்நுட்பமாகும். நவீன வேளாண் அறிஞர்கள் இதனை 'கோடை உழவு' (Summer Ploughing) அல்லது 'பருவ காலத்திற்கு முந்தைய உழவு' என்று அழைக்கின்றனர்.

5.1 மண் வளம் மற்றும் ஈரப்பதம் பாதுகாத்தல்

கோடை காலத்தில் நிலத்தை ஆழமாக உழுவதால் மண்ணின் மேற்பரப்பில் உள்ள கடினமான அடுக்கு (Soil Crust) உடைக்கப்படுகிறது. இதனால் மண்ணின் ஊடுருவும் திறன் (Permeability) மற்றும் நீரை ஈர்க்கும் திறன் (Infiltration capacity) அதிகரிக்கிறது. இது மழைநீரை மண்ணுக்கு அடியில் சேமிக்க உதவுகிறது (In-situ moisture conservation).

அறிவியல் அம்சம்	**உழவினால் ஏற்படும் பயன்**
மண் அமைப்பு	மாறி மாறி உலர்தல் மற்றும் குளிர்ச்சியடைவதால் மண்ணின் அமைப்பு மேம்படுகிறது.
காற்றோட்டம்	மண்ணுக்குள் காற்றுப் புகுந்து நுண்ணுயிரிகளின் பெருக்கத்திற்கு வழிவகை செய்கிறது.
ஊட்டச்சத்து	வளிமண்டலத்தில் உள்ள நைட்ரேட் மழைநீருடன் கலந்து மண்ணைச் சென்றடைவதால் மண் வளம் கூடுகிறது.

அறிவியல் அம்சம்	**உழவினால் ஏற்படும் பயன்**
சிதைவு	கரிமப் பொருட்கள் விரைவாகச் சிதைவடைந்து பயிர்களுக்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்கிறது.

5.2 பூச்சி மற்றும் நோய் மேலாண்மை

கோடை உழவின் போது மண் கீழிருந்து மேலாகப் புரட்டப்படுவதால், மண்ணுக்கு அடியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பூச்சிகளின் முட்டைகள், புழுக்கள் மற்றும் கூட்டுப்புழுக்கள் சூரிய ஒளியில் நேரடியாகப் பட்டு அழிக்கப்படுகின்றன. இது பின்வரும் நன்மைகளைத் தருகிறது:

1. **இயற்கை பூச்சிக்கொல்லி:** சூரியனின் புற ஊதாக் கதிர்கள் ஒரு இயற்கை கிருமிநாசினியாகச் செயல்படுகின்றன. இதனால் தீங்கு விளைவிக்கும் பாக்டீரியாக்கள் மற்றும் பூஞ்சைக்காளான்கள் அழிகின்றன.

2. **நெமடோட் கட்டுப்பாடு:** மண்ணுக்குள் இருக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத நெமடோட்கள் (Nematodes) எனப்படும் நூற்புழுக்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தப்படும் இரசாயன மருந்துகள் மிகவும் விலை உயர்ந்தவை; ஆனால் கோடை உழவு இதனை இலவசமாகச் செய்கிறது.

3. **களைக் கட்டுப்பாடு:** கோடை உழவினால் களைகளின் வேர்கள் அறுக்கப்பட்டு, அவை சூரிய வெப்பத்தில் காய்ந்து மடிகின்றன. இதனால் அடுத்த பருவத்தில் களைகளின் தாக்கம் குறைகிறது.

5.3 இரசாயனச் சிதைவு

அதிகப்படியான இரசாயன உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளைப் பயன்படுத்தும் இன்றைய காலத்தில், கோடை உழவு அந்த நச்சுப் பொருட்களின் எஞ்சிய பகுதிகளைச் (Residues) சிதைக்க உதவுகிறது. மேலும், முந்தைய பயிர்களின் வேர்கள் வெளியேற்றும் நச்சுப் பொருட்களை (Allelopathic chemicals) அழிக்கவும் இது உதவுகிறது.

6. திணையியல் கோட்பாடும் நில மேலாண்மையும்

பழந்தமிழர்கள் நிலத்தை ஐந்து திணைகளாகப் பிரித்து, அவற்றின் தன்மைக்கு ஏற்ப வேளாண் முறைகளை வகுத்திருந்தனர். இது அவர்களின் ஆழமான சூழலியல் அறிவை வெளிப்படுத்துகிறது.

6.1 ஐந்திணைகளும் வேளாண்மையும்

1. **குறிஞ்சி (மலைப்பகுதி):** இங்கு 'புனம்' சாகுபடி எனப்படும் மலைநெல் (Aivanam) மற்றும் தினை வகைகள் பயிரிடப்பட்டன. குறவர்கள் காடுகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்திப் பயிர் செய்யும் முறையைக் கையாண்டனர்.

https://doi.org/10.63300/tm08sp022026

2. **முல்லை (காட்டுப்பகுதி):** இங்கு ஆநிரை மேய்த்தலுடன் வரகு மற்றும் சாமை போன்ற சிறுதானியங்கள் பயிரிடப்பட்டன. இது மேய்ச்சல் சமூகம் வேளாண் சமூகமாக மாறிய இடைநிலைக் காலமாகும்.

3. **மருதம் (வயல் பகுதி):** இதுவே தமிழர்களின் நாகரிக மையமாகும். ஆறுகளும் ஏரிகளும் நிறைந்த இப்பகுதியில் நெல் மற்றும் கரும்பு அதிகளவில் பயிரிடப்பட்டன. இங்குதான் உழவர்கள் (Ulavar) மற்றும் வேளாளர்கள் (Vellalar) சமூகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றனர்.

4. **நெய்தல் (கடற்கரை):** இங்கு வேளாண்மை குறைவாக இருந்தாலும், உப்பு விளைவித்தல் ஒரு வகை உழவாகவே கருதப்பட்டது. 'உமணர்கள்' உப்பு வணிகத்தில் ஈடுபட்டனர்.

5. **பாலை (தரிசு நிலம்):** மழை தவறிய காலங்களில் மற்ற நிலங்களே பாலையாக மாறின. இங்கு வேளாண்மை சாத்தியமற்றதாக இருந்தது.

6.2 நீர் அறுவடைப் பண்பாடு

தமிழர்கள் நீரைத் தெய்வமாகக் கருதினர். "மாமழை போற்றுதும்" என்று மழையை வணங்கினர். ஏரிகள், குளங்கள், கண்மாய்கள் மற்றும் அணைகளை அமைத்து நீரைச் சேமிப்பதில் அவர்கள் முன்னோடிகளாக இருந்தனர்.

"அரில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்"

என்ற ஔவையாரின் வாக்கு, நீர்நிலைகள் இல்லாத ஊரின் மதிப்பைக் குறைத்துக் காட்டுகிறது. புறநானூற்றில் குடபுலவியனார், "நிலம் குழிந்த இடங்களில் நீரைச் சேமிப்பவர்களே அழியாத புகழைப் பெறுவர்" என்று மன்னர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

7. சமூகக் கட்டமைப்பும் வேளாண் அடையாளமும்

வேளாண்மை என்பது ஒரு பொருளாதாரத் தொழில் மட்டுமல்ல, அது ஒரு சமூகத்தின் அதிகார அமைப்பையும் அடையாளத்தையும் தீர்மானிக்கும் காரணியாக இருந்தது.

7.1 உழவர் மற்றும் வேளாளர் சமூக வரைவியல்

வேளாண் தொழில் விரிவடைந்த போது, நிலத்தை வைத்திருப்போர் (Vellalar) மற்றும் உழுபவர் (Ulavar) என இரு பிரிவுகள் உருவாயின. மருத நில மக்கள் 'மள்ளர்' என்ற பொதுப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டனர். உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் சமூகத்தின் முதுகெலும்பாக மதிக்கப்பட்டனர். கரிகால் சோழன் காலத்தில் காடுகளை விளைநிலங்களாக மாற்றிய பிறகு, உழவர்களின் செல்வாக்கு மேலும் அதிகரித்தது.

7.2 ஆரிய மற்றும் திராவிட வழிபாட்டு முரண்கள்

https://doi.org/10.63300/tm08sp022026

ஆய்வாளர் மகாராசன் மற்றும் க. நெடுஞ்செழியன் போன்றவர்களின் ஆய்வுகள், தமிழர்களின் வேளாண் சடங்குகளுக்கும் ஆரியச் சடங்குகளுக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

- **ஆரியச் சடங்குகள்:** இவை பெரும்பாலும் நெருப்பையும் (Agni) வானத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. உழவுத் தொழிலை அவர்கள் பாவமாகக் கருதினர்.
- **தமிழ்ச் சடங்குகள்:** இவை நிலத்தையும் நீரையும் (Marutham/Indira) அடிப்படையாகக் கொண்டவை. உழவுத் தொழில் இங்குப் புனிதமாகக் கருதப்பட்டது.

மருத நில மக்களின் தெய்வமான இந்திரன், ஆரிய இந்திரனிலிருந்து வேறுபட்டவன். தமிழ் இந்திரன் மழை மற்றும் உழவின் அடையாளமாகத் திகழ்ந்தான். இவன் 'ஐந்திரன்' (ஐம்புலன்களையும் அடக்கியவன்) என்றும், ஆசீவக மற்றும் புத்த அடையாளங்களோடு தொடர்புடையவன் என்றும் ஆய்வாளர்கள் நிறுவுகின்றனர்.

8. நவீன காலமும் வேளாண் பண்பாட்டு மாற்றங்களும்

இன்றைய உலகமயமாதல் சூழலில், பாரம்பரிய வேளாண் முறைகளும் சடங்குகளும் பல சவால்களைச் சந்தித்து வருகின்றன.

8.1 இயந்திரமயமாதலும் சடங்குச் சிதைவும்

ட்ராக்டர்களின் வருகைக்குப் பிறகு, ஏர் பூட்டுதல் என்பது பல கிராமங்களில் மறைந்து வருகிறது. இதனால் பொன்னேர் பூட்டுதல் போன்ற சடங்குகள் இப்போது அடையாளமாக மட்டுமே சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. இருப்பினும், இது வெறும் சடங்கு மட்டுமல்ல, மண்ணின் வளத்தைப் பாதுகாக்கும் அறிவியல் என்பதை விவசாயிகள் உணர்வது அவசியமாகும்.

8.2 அக்ரி-டூரிசம் (Agritourism)

தமிழ்நாட்டின் செழுமையான வேளாண் பண்பாட்டைப் பாதுகாக்கவும், அதைப் பொருளாதார ரீதியாக மேம்படுத்தவும் 'வேளாண் சுற்றுலா' (Agritourism) ஒரு சிறந்த வாய்ப்பாகக் கருதப்படுகிறது. நகரங்களில் வாழும் இளைய தலைமுறைக்கு உழவுத் தொழில் மற்றும் பொன்னேர் பூட்டுதல் போன்ற சடங்குகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் இந்தப் பண்பாட்டைக் கடத்த முடியும்.

8.3 பழங்குடியினரின் மரபுசார் அறிவு (ITK)

கொல்லிமலை மற்றும் பிற மலைப்பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடியின மக்கள் இன்றும் பல பாரம்பரிய வேளாண் முறைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். 'விருக்ஷாயுர்வேதம்' (Vrikshayurveda) போன்ற முறைகள் மண்ணின் வளத்தை இயற்கை முறையில் மீட்க உதவுகின்றன. இத்தகைய அறிவை நவீன வேளாண்மையுடன் இணைப்பது நிலையான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும்.

9. ஆய்வுப் பகுப்பாய்வு மற்றும் முடிவுகள்

இவ்வாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்ட முதன்மையான முடிவுகள் வருமாறு:

1. **வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி:** பொன்னேர் பூட்டுதல் என்பது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் நிலைபெற்ற ஒரு பண்பாட்டு அடையாளமாகும். இது உழவுத் தொழிலை ஒரு புனிதமான கடமையாக மாற்றியுள்ளது.

2. **அறிவியல் மேன்மை:** சித்திரை மாதக் கோடை உழவு என்பது மண்ணின் ஈரப்பதம், பூச்சிக் கட்டுப்பாடு மற்றும் ஊட்டச்சத்து மேலாண்மை ஆகியவற்றில் ஈடுஇணையற்ற அறிவியல் நுட்பங்களைக் கொண்டுள்ளது.

3. **சமூக ஒற்றுமை:** இச்சடங்கு ஒரு கிராமத்தின் கூட்டு உழைப்பையும், பகிர்ந்தளிக்கும் பண்பையும் (Generosity) நிலைநிறுத்துகிறது. 'குடும்பன்' முதல் கடைநிலை உழவர் வரை அனைவரும் இணைந்து செயல்படும் ஒரு தளமாக இது அமைகிறது.

4. **இலக்கிய அங்கீகாரம்:** தமிழ் இலக்கியங்கள் உழவரை 'உலகிற்கு அச்சாணி' என்று கொண்டாடுகின்றன. அரசர்களும் புலவர்களும் உழவின் சிறப்பைப் போற்றியது தமிழ்ச் சமூகத்தின் உன்னதத்தைக் காட்டுகிறது.

5. **சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு:** பழந்தமிழர்களின் திணையியல் கோட்பாடும் சடங்கு முறைகளும் இயற்கையைச் சுரண்டாமல், அதோடு இணக்கமாக வாழும் முறையை போதிக்கின்றன.

10. முடிவுரை

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடையாளமும் வரலாறும் உழவுத் தொழிலின் மேழியோடு பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. பொன்னேர் பூட்டுதல் என்ற சடங்குமுறை, ஒரு தலைமுறை தனக்குப் பின்னால் வரக்கூடிய தலைமுறைக்கு உழவுதான் உன்னதமான தொழில் என்பதை நினைவூட்டும் ஒரு கருவியாகும். இது வெறும் சடங்கு மட்டுமல்ல; தமிழர்களின் அறிவியல் மேன்மை, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் வரலாற்றுப் பெருமை ஆகியவற்றின் சங்கமமாகும். இன்றைய நவீன உலகில் வேளாண்மை பல நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தாலும், இத்தகைய பண்பாட்டுச் சடங்குகள் உழவர்களின் மன உறுதியை நிலைநிறுத்துகின்றன. உழவுத் தொழிலைப் போற்றுவதும், பாரம்பரிய வேளாண் முறைகளைப் பாதுகாப்பதும் ஒரு தேசிய இனத்தின் கடமையாகும். "சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்" என்ற வள்ளுவரின் வாக்கு, என்றென்றும் தமிழர்களின் வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

துணைநூற் பட்டியல் (MLA Style)

1. அறவாணன், க. *புதிய பார்வையில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு (கார்நாற்பது)*. தமிழ்க்கோட்டம், 2010.
2. குருசாமி சித்தர். *தமிழர் பண்பாட்டு வரலாறு*. தமிழர் பண்பாட்டு சமூக ஆய்வு மன்றம், 1996.
3. சண்முகம்பிள்ளை, மு. *தமிழ் - தமிழ் அகரமுதலி*. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1985.
4. சுப்பிரமணியன், ச. வே. *தொல்காப்பியம் தெளிவுரை*. மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2010.
5. சோமசுந்தரனார், பொ. வே. *குறுந்தொகை*. சைவசித்தாந்தக் கழகம், 2007.
6. ---. *பத்துப்பாட்டு பகுதி-2*. சைவசித்தாந்தக் கழகம், 2008.
7. நெடுஞ்செழியன், இரா. *திருக்குறள் தெளிவுரை*. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் கல்வி அறக்கட்டளை, 2011.
8. மகாராசன். *வேளாண் மரபின் தமிழ் அடையாளம்*. யாப்பு வெளியீடு, 2021.
9. Karuppasamy, K. *தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடையாளமும் வரலாறும்*. Dr.K.Karuppasamy-AP-Tamil-AAACET (Uploaded Document), 2024.
10. TNAU. "Summer Ploughing." *Agritech Portal*, Tamil Nadu Agricultural University, 2016, agritech.tnau.ac.in.